

Politika 92.06.1996.

Угљанин најављује повратак

Нема сагласности „у највишем политичком телу муслимана”. – Повратком у Нови Пазар Сулејман Угљанин би могао муслимане масовније да укључи у политички живот Србије или да их још више удаљи

Нови Пазар, јуна,
Књига Милована Ђиласа „Бошњак Адил Зулфикарпашић” изгледа не без разлога, међу Новопазарцима је радо читано штиво, иако се не бави локалним политичким темама. У тој књизи Зулфикарпашић између осталог подсећа и на своје путовање заједно са Алијом Изетбеговићем по овом делу Србије и на догађаје 1990. који су тек касније израђали на светло дана. Зулфикарпашић се сећа и свог првог сусрета са Сулејманом Угљанином, који је тек израстао у политичара.

„Тада ми приђе Угљанин (негде на граници према Црној Гори – па) и замоли ме да се одвојимо; испричао ми је како је он организовао набавку оружја из Загреба, да ће доћи два-три камиона. Упитао ме је можемо ли послати неке људе на изобразбу у иностранство, те да има стотину авијатичара Санџаклија у Турској који чекају прилику да бомбардују Србију. Бисам згранут.”

Као што је познато, Зулфикарпашић се касније разишао са Изетбеговићем и Угљанином, а од отцепљеног крила СДА формирао Либерално-бошњачку организаци-

ју. Али челник ЛБО из Новог Пазара Касим Зоранић сада увелико подастире тепих за повратак Угљанина из Турске. Јер, у међувремену је Угљанин увелико „организовао набавку оружја” па је велики број његових сарадника допао у затвор, а он се од половине 1993. од расписане потернице склонио у Турску.

Врховни суд Србије је пресуде Окружног суда у Новом Пазару осуђеним Угљаниновим сарадницима (у процесу 24 муслимана) укинуо и вратио на поновни поступак, а челнике СДА осуђене у бјелопољском процесу помиловао је председник Црне Горе. Међутим, расписана потерница за Сулејманом Угљанином још је на снази, а он најављује повратак. Макар таква вест стиже из тзв. муслиманског националног већа (чији су чланови у међувремену постали, сем Угљанинових следбеника, још и челник ЛБО Зоранић и председник овдашње Реформске демократске странке Изудин Шушевић). Наводно је Угљанин одлуку о повратку срочио у писмо у коме од „највишег политичког и представничког тела муслиманског народа у Санџаку и другим деловима Југославије” тражи да донесе

одлуку о његовом повратку и да одреди тачан датум његовог доласка.

Како се сазнаје, „највише политичко тело муслимана” још није успело да се усагласи да ли да свог шефа позове да дође. Познаваоци прилика међу Угљаниновим следбеницима то објашњавају страхом. – Јер у одсуству шефа трошили су силне страначке паре наводно за политичке ствари, а у ствари за сасвим личне профите. Други пак заговарају тезу да је Угљанину место у иностранству јер „тако више доприноси интернационализацији санџачког питања”. А за варијанту да Угљанин покуша да дође па буде ухапшен (потерница је на снази) навијају и они који би да од њега праве идола-мученика, који је спреман да се жртвује за добро народа, али и адвокати, јер, ето оних добрих зараде.

Противници Угљанина који су се приклонили сада регистрованом председнику СДА Расиму Љајићу подсећају и на „заслуге” овога у Турској и упућују на текстове из турске штампе о судбини његовог имењака Сулејмана Мерџумека, једног од челника турских исламиста, који је, због проневере сиљних пара, пре месец дана осуђен на казну затвора од четири године и на астрономску новчану казну од двадесет трилиона лира. А два Сулејмана су блиско сарађивала, кажу ови извори.

Најављујући свој повратак, Угљанин, каже се у писму које је послао из Анкаре, позива све странке и чланице Муслиманског националног већа да изврше неопходне припреме за излазак на парламентарне изборе. Но то још не значи да ће ова странка да се без предуслова укључи у предизборну трку, тим пре што су санџачки реформисти, незадовољни изменама изборних јединица, најавили бојкот. Чињеница је да Угљанин још увек може, из земље или иностранства, знатно, не више и пресудно, да утиче на то колико ће муслимана изаћи на изборе. На штетне последице неизласка на последње изборе неколико подсећали су и сами челници муслиманских странака који су у међувремену отказали послушност Угљанину.